

ГЛАВА IV

ФОНЕТИЧЕН СТРОЕЖ НА РОМСКИЯ ЕЗИК

1. Определение

Ромският език, от една страна, принадлежи към индо-европейските езици, а от друга-към новоиндийските езици. Тази комбинация го прави изключително интересен, защото той е единственият индо-европейски език, в който са се запазили някои консонанти от староиндийския език.

В различните диалекти на ромският език има следните гласни и съгласни звукове.

1. Гласни: а, е, і, о, u.

2. Дифтонги: ај, еј, ој, uј.

3. Съгласни: b, c, č, čh, čš, d, dž, f, g, h, x, j, k, kh, l, m, n, p, ph, r, s, š, t, th, v, z, ž

2. Вокална система

Основните гласни в ромски език, са пет [а, е, і, о, u]. В резултат на контактите с другите езици (предимно с български и румънски) в ромския са навлезли и централни гласни звукове като [ə], [i̯].

При някои диалекти (като йерлийския диалект от Велинград, Ракитово, Сливен) под влияние на местните български диалекти, всяко а > ъ, е > ъ, е > о, о > u. При хорахано диалектите се забелязва влияние и от турската вокална система. В тях са навлезли гласни звукове ö и ü, които не се срещат в другите диалекти.